

Minnen från 30-talet

Värrt tog Andesmäss- å Annmässkallär väjjan? Å var kam donda sidn frå?

Varje höst när Halloween-dagen firas går mina tankar till barndomsårens "Andes"- och "Annmässkallär". Förresten, vad ska vi med den amerikanska seden? Den är ju bara till för affärsmännen.

Jag minns så spännande det var, att en mörk novemberkväll klä ut sig i gamla kläder och springa runt i gårdarna där någon hette Anders, och i december Anna. Vi tillverkade ansiktet av locket till en skokartong med hål för ögon, näsa och mun. På den tiden fanns inga tunna strumpor att dra över huvudet, som bankrånare gör i dag. När vi kom in i en stuga, ställde vi oss innanför dörren, och så fick de som bodde där gissa vem som var vem. Då kunde det låta: "Dodan känns i att, ä e förklädä Trapp Anna". Eller: "Dömda skonär kumå då frå Dullbogard" eller "Etan klädä e då Jans Margitas". Någon knäckstrut eller sockerbit kunde vi få.

Lite extra spännande blev det när vi var 11-12 år och de större pojkarna, som också var utklädda, jagade oss. Vi sprang och skrek, och det var ett väldigt liv.

Jag vet inte när den här seden upphörde. Mina yngre syskon, födda 1940 och 1941, säger sig ha varit med om detta firande.

Frida Kebo

Andesmäss-Kallär i Kulåra 1946.

Foto Håll Gustav Nilsson